

Doruri

Samoila

Mi-e dor de vechile monade
De forma lor ispititoare,
De dor cuprins-n acolade
Atât de pure, protectoare.

Mi-e dor de-o frunte luminată,
De ochii zării, pătrunzători,
De-o vară blândă, parfumată
Și-mpovărată de șezători.

Mi-e dor de pletele rebele,
De maiestosa lor ținută
Cu revărsare de inele
Ce-nchid o lume nevăzută.

Mi-e dor de-o stea-mbrăcată-n bej
Și cu purtări amețitoare
Să mă cuprindă într-un vârtej
Al hăului fără culoare.